

Budeme soudit soudce?

Jen velmi vyhladovělý pes by vzal kůrku od českých soudců po přečtení článku Jisté nejistoty od Pavla Vernerera.

Skóre: 0.91

Název zdroje: Právo

Datum vydání: 30.07.2007

Nadpis: Budeme soudit soudce?

Strana: 6

Pořadí: 3

Mutace: Celostátní

Rubrika: Publicistika

Autor: Stanislav Křeček

Ročník: 17

Číslo: 175

Náklad: 153477

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 30.07.2007 06:32

Identifikace: DCPR20070730010029 cz

Klíčová slova: soudů (3x), soudce (3x), Právo (3x), kauzách (2x), soudního (2x), ústavním (2x), ústavně, ústavní, ústavy, orgány, soudy, soudci, soudců, ústavě, právního, soudu ústavního, Evropský soud, Ústavní soudy, soudními institucemi, soudních institucí, právními názory, Ústavní soud, soudnictví, rozsudky, právní normu, lidská práva, právní názor

Polemika

Jen velmi vyhladovělý pes by vzal kůrku od českých soudců po přečtení článku Jisté nejistoty od Pavla Vernerera. Autor žehrá na "vyhozené peníze", což jsou podle něj "platby za chybná rozhodnutí českých soudců obecných i soudu ústavního".

Konstatuje, že "chyby soudců platí stát čili platíme je my, daňoví poplatníci". Dobře ví, že soudce je ústavní činitel, ale poté, co se zahloubal do ústavy, zjistil, že "v ústavě se nevysvětluje, proč je vyjímán z povinnosti nás všech platit za vlastnoruční zmetky".

Jsem častým kritikem stavu našeho soudnictví, ale čeho je moc, je příliš. Právo totiž není technickou normou. Právo je norma používaná na nekonečné množství nejrozumnějších, skutkově velmi odlišných případů a úkolem soudce není změřit a ohlásit výsledek přesného měření, ale aplikovat a vyložit právní normu tak, aby to bylo spravedlivé.

Nemá tedy rozhodně P. Verner pravdu, když píše, že "naši soudci prostě v některých konkrétních kauzách soudili špatně, neprofesionálně, tak rozhodla instance ve Štrasburku". O ničem takovém však ona "instance ve Štrasburku" - je míněn patrně Evropský soud pro lidská práva - nikdy nerozhodla. Nanejvýš vyslovila jiný právní názor, než měly na konkrétní věc české soudy. To však není možné označit za měřitelnou chybu.

Míra spravedlnosti evropských instancí není ani větší ani menší než u českých soudů. Jen se právními názory těchto instancí musíme řídit. O vyčíslitelné odpovědnosti za nějakou škodu někým,

kdo má právo vyslovit jiný právní názor na věc, ale nemůže být ani řeči.

Avšak nejen to: proti rozhodování evropských soudních institucí jsou v poslední době nejen odbornou veřejností, ale i soudními institucemi evropských států vyslovovány vážné výhrady. Ústavní soudy např. Rakouska, Dánska, ale i Německa vyslovily nejen nespokojenost s rozsudky Evropského soudního dvora, ale i vážná varování před zasahováním do práv jednotlivých států.

Také náš Ústavní soud řekl, že i po přenesení některých pravomocí státu na orgány EU zůstává suverénem český stát a rozhodnutí evropských instancí nemají přednost před jeho ústavním pořádkem. Takže chceme opravdu soudit soudce? Budou naše soudy jen jakýmsi předkolem při rozhodování sporů o právech a povinnostech občanů a vše rozhodující nám řeknou až ony evropské instance? A kdo by o škodě způsobené našimi soudci vlastně rozhodoval?

O autorovi: Stanislav Křeček (Autor je místopředsedou ústavně-právního výboru Sněmovny za ČSSD)

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz